

Az üdvösség és az utolsó idők

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Zsoltár 91:15-16; Zofóniás 3:17;

János 1:1-3; 14:9; Róma 8:38-39; Efezus 1:4-5; Jelenések 14:6-7

„Nem abban van a szeretet, hogy mi szeretjük az Istent, hanem hogy ő szeretett minket, és elküldte az ő Fiát engesztelő áldozatul a mi bűneinkért” (1Jn 4:10).

A kereszténység és a nem keresztény vallások közötti fő különbségek sorába tartozik egy érdekes és döntő szempont. A többiek kiemelik alapítóik tanítását, azt viszont nem hangsúlyozzák, hogy mit *tettek értük*. Mégpedig azért, mert bármit is tettek az alapítók híveikért, azzal nem menthetik meg őket. Csak annyit tehettek, hogy megpróbálták megtanítani az embereket, hogyan „mentsék meg” magukat.

Ezzel szemben viszont a keresztények nemcsak Jézus tanításait hangsúlyozzák, hanem a tetteit is, mivel Krisztus áldozata a megváltásunk egyetlen eszköze. Emberi testet öltése (Róm 8:3), kereszthalála (Róm 5:8), feltámadása (1Pt 1:3) és mennyei szolgálata (Zsid 7:25) – csak ezek által üdvözülhetünk, nem magunk miatt. „Ha mindent összegyűjthetnénk, ami jó, szent, nemes és kedves az emberben, majd pedig Isten angyalai elé tárnánk, mint ha az ember megváltásában része lenne vagy érdemként tűnne fel, a javaslatot felségárulásként vetnék el” (Ellen G. White: *Faith and Works*. 24. o.).

Az utolsó idők veszélyei és megtévesztései között különösen fontos számunkra ez a nagyszerű igazság.

AZ ATYA SZERETETE

A kereszttel előtt nem sokkal Jézus arról beszélt a tanítványok belső körében, hogyan mehet az ember az Atyához általa. Ekkor mondta Fülöp: „*Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, és elég nekünk*” (Jn 14:8)!

Olvassuk el Jn 14:9 versében, hogy mit felelt Jézus Fülöpnek! Válaszából mit tudhatunk meg az Atyáról? Milyen téves nézeteket oszlat el Istennel kapcsolatban?

Vannak, akik azt állítják, hogy az Ószövetség Istene igazságos, szemben az Újszövetség Istenével, aki irgalmas, kegyelmes és megbocsátó. Ez a megkülönböztetés nem helytálló. Az Ó- és az Újtestamentumban ugyanaz az Isten nyilatkozik meg, akinek a tulajdonságai változatlanok.

Krisztus földre jövetelének az volt az egyik oka, hogy bemutassa az igazságot az Atya Istenről. Évszázadokon át széles körben helytelen nézetek keringtek róla és jelleméről, nemcsak a pogányok között, hanem még a kiválasztott nép köreiben belül is. „A hamis istenismeret homálya ülte meg a Földet. Hogy a sötét árnyat eloszlassa a fény, és a világ visszatérjen Istenhez, meg kell törni Sátán megtévesztő hatalmát” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1989, Advent Kiadó, 13. o.). Ez volt az oka Jézus földre jöttének.

Isten nem változik. Amennyiben minden tényt ismernénk az Ószövetség eseményeivel kapcsolatban, azt találnánk, hogy Isten éppen annyira igazságos és kegyelmes volt az Ótestamentum idején, mint az újszövetségi korban. A Szentírás kijelenti: „*az Isten szeretet*” (1Jn 4:8), és Isten nem változik. „*Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz*” (Zsid 13:8).

Ne feledkezzünk meg arról sem, hogy az Ószövetség Istene függött a kereszten!

Isten irgalmas, könyörületes, késedelmes a haragra (Zsolt 145:8), jóságos (Zsolt 119:149), gyönyörködik az övéiben (Zsolt 147:11). Az emberek javát akarja, reménységet ad (Jer 29:11). Szeretetével nem kárhoztat többé, hanem énekel, örül népének (Zof 3:17). Ezekkel és még sokkal több példával érzékeltethető, hogy milyen is az Atya Isten valójában.

Gondolkodjunk el azon, hogy Jézus képviseli az Atya Istent! Miért olyan nagyszerű, reményteli ez az igazság, különösen azok számára, akik időnként félnek tőle?

KRISZTUS SZERETETE

A bűn elválasztotta az emberiséget Istentől; tátongó szakadék állt közénk, aminek az áthidalása nélkül az emberiség sorsa örök pusztulás volna. A szakadék mély és veszélyes volt. A bűn problémájának megoldásához egészen hihetetlen dologra volt szükség, ami újból összekapcsolhatta a bűnös embert az igaz és szent Istennel. Az kellett hozzá, hogy Valaki, aki éppúgy örökkévaló, mint maga Isten, éppúgy Isten, mint az Atya, emberré legyen és emberként feláldozza magát bűneinkért.

Mit tanítanak Jn 1:1-3, 14 és Fil 2:5-8 versei Jézusról?

Krisztus örökkévaló, létezése nem függ senkitől és semmitől. Örökké Isten volt - nem csupán Istennek látszott kívülről, hanem Ő maga Isten, isteni, örökkévaló természettel. Jézus megőrizte istenségét, de emberré lett azért, hogy emberi testben betartsa a törvényt, majd pedig meghaljon minden törvényszegő - vagyis mindannyiunk - helyett (Róm 3:23).

Krisztus emberré lett, ám a többiekkel szemben semmi előnyt nem élvezett. Megtartotta a törvényt, nem saját isteni hatalma folytán, hanem az összes többi ember számára is elérhető isteni erő által.

Jézus tökéletesen Isten és tökéletesen ember. Ez azt jelenti, hogy „*aki hatalma szavával fenntartja a mindenséget*” (Zsid 1:3), nem más, mint a gyermek, aki a jászolban feküdt (Lk 2:16). Ez azt jelenti, hogy Jézus „*előbb volt mindennél, és minden őbenne áll fenn*” (Kol 1:17), de gyermekként „*gyarapodott bölcsességben, testben*” (Lk 2:52, RÚF). Ez azt jelenti, hogy aki nélkül „*semmi sem lett, ami lett*” (Jn 1:3), ugyanaz, mint akit „*fára függesztve*” megölték (ApCsel 5:30).

Jól mutatja ez Krisztus irántunk tanúsított szeretetét, ami pedig az Atya szeretetének megnyilatkozása. Nem csoda, hogy annyi okunk van örülni és hálát adni!

Olvassuk el Róm 8:38-39 verseit! Miért nyújt a mai tanulmány szilárd alapot ahhoz, hogy bizni tudjunk Pál szavaiban?

A LÉLEK SZERETETE

A Szentlelket majdnem annyira félreismerik, mint az Atyát. Bizonyos teológusok az Atya és a Fiú közötti szeretetként gondolnak a Lélekre, vagyis mintha a Lélek pusztán az Atya és a Fiú közötti érzelem volna. Ezzel az Istenség két tagja közötti kapcsolat szintjére redukálják a Lelket, nem ismerve el, hogy Ő is az Istenség tagja.

A Szentírás azonban bizonyítja, hogy személy. A keresztényeket az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében keresztelik meg (Mt 28:19). A Lélek dicsőíti Krisztust (Jn 16:14), ítéli meg az embereket (Jn 16:8). Meg lehet szomorítani (Ef 4:30). Ő a Vigasztaló (Jn 14:16, Károli) vagy Pártfogó (RÚF). A Szentlélek tanít (Lk 12:12), közbenjár értünk (Róm 8:26) és megszentel (1Pt 1:2). Krisztus mondta, hogy a Lélek vezeti el az embereket minden igazságra (Jn 16:13).

Röviden: a Szentlélek Isten az Atyával és a Fiúval együtt egy Istenség.

A Lélek minden cselekedete az isteni szeretetet mutatja. Soroljunk fel néhányat a tettei közül! Lásd Lk 12:12; Jn 16:8-13; ApCsel 13:2!

A Szentlélek Isten voltának legfőbb bizonyítéka Krisztus testet öltése. Jézus a Szentlélektől született (Mt 1:20). Egyedül Isten tud így „teremteni”.

A Lélek két ellentétes csodát is képes Krisztusért véghezvinni. Először is a mindenható Krisztust behelyezte Mária méhében. Később Krisztus emberi testben, testileg ment fel a mennybe, abban a testben megmaradva. Másodszor pedig, egy újabb megmagyarázhatatlan csoda folytán az emberi természetét megőrző Krisztus a Lélek által jut el világszerte a keresztényekhez.

A Szentlélek tehát az Atyával és a Fiúval együtt értünk munkálkodik. „A Szentháromság megszánta az emberiséget, ezért az Atya, a Fiú és a Szentlélek magára vállalta a megváltási terv végrehajtását” (Ellen G. White: *Conusels on Health*, 222. o.).

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek egyformán szeret bennünket. Azért munkálkodik, hogy megmentsék az embereket Isten örök országa számára. Hogyan is vehetnénk semmibe a felkínált üdvösséget?

Mennyire találunk vigaszt abban, hogy az Atya, a Fiú és a Szentlélek egyaránt az örök javunkért munkálkodik?

AZ ÜDVÖSSÉG BIZONYOSSÁGA

Vannak olyan hetednapi adventisták, akik kételkednek a saját üdvösségükben. Nincs üdvbizonyosságuk, persze szeretnék tudni a jövőt az örök életet illetően. Keményen dolgoznak azért, hogy elég jók legyenek, de tudják, mégsem érik el a kellő szintet. Magukba néznek és így kevés bátorítást találnak az életútjukon. Látnak az óriási szakadékot Jézus jelleme és önmagunk között, vagy ha ilyesmit olvasunk: „szoros az a kapu és keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik megtalálják” (Mt 7:14), ugyan melyikünk nem tűnődik el azon néha, hogy vajon nekünk sikerül-e?

A végidőre való felkészüléshez már most üdvbizonyosságra van szükségünk. Az üdvösség valóságának örömeiben kell élnünk ahhoz, hogy félelem nélkül tudjuk várni a jövőt. Amint láttuk, a Szentháromság mindhárom személye a megváltásunkért munkálkodik. Ezért élhetünk üdvbizonyossággal és így is kell élnünk!

Minek a reményét, milyen biztosítékot találunk az alábbi igékben az üdvösséggel kapcsolatban? Mit tett értünk Isten és mit ígér?

Zsolt 91:15-16 _____

Jóel 2:31-32 _____

Jn 10:28 _____

Róm 10:9-13 _____

1Jn 5:11-13 _____

Isten arra hív minket, sőt megparancsolja, hogy szent életet éljünk, szent életünk azonban abból fakad, hogy Krisztus megváltott bennünket, nem az üdvösségre jutás eszköze. Valóban mindhalálíg hűségesnek kell lennünk, miközben folyton arra az ajándékra kell hagyatkoznunk, ami az üdvösségünk egyetlen reménye. Az utolsó időkben Isten népe hűségesnek és engedelmesnek bizonyul; hűségük és engedelmességük abból a bizonyosságból fakad, amit Krisztus tett értük.

április 26.

AZ ÖRÖKKÉVALÓ EVANGÉLIUM

Mi az „örökkévaló evangélium” (Jel 14:6-7)?

Azt olvassuk itt az evangéliumról, hogy „örökkévaló”. Ez újabb bizonyíték arra, hogy Isten nem változik. A változatlan Isten evangéliuma sem változik. Az örökkévaló evangélium bizonyosságot kínál mindenkinek, aki hajlandó elfogadni. Az evangélium bemutatja Isten változhatatlan szeretetét, és ennek az üzenetnek kell eljutnia az egész világra. Mindenkinek szüksége van a lehetőségre, hogy meghallja, ezért is bízta Isten a népére a hirdetését.

„Mert kiválasztott minket őbenne a világ teremtése előtt, hogy szentek és feddhetetlenek legyünk előtte. Szeretetében előre elhatározta, hogy fiaivá fogad minket Jézus Krisztus által, akaratának tetszése szerint” (Ef 1:4-5, ÚRK). Milyen további érvet találunk ebben az igeszakaszban az evangélium örökkévalósága mellett?

„...kiválasztott minket őbenne a világ teremtése előtt”. Ennyire „örökkévaló” az evangélium! Istennek már a világ teremtése előtt az volt a terve, hogy üdvösségünk legyen benne.

Nézzük meg jobban a következő szavakat: „kiválasztott”, „előre elhatározta” vagy „eleve elhatározván” (Károli), „akaratának tetszése szerint” és „fiaivá fogad”. Mennyire kiemeli ez a két vers Istennek azt a vágyát, hogy örök életünk legyen „őbenne”! Az is világosan Isten kegyelmére mutat, hogy már az örökkévalóság messzi múltjában megtette (lásd még 2Thessz 2:13; 2Tim 1:9). Tehát nem a tetteink üdvözítenek, egyetlen teremtmény sem az érdemei révén üdvözülni. Hogyan is származhatna az üdvösség bármiből, amit mi teszünk, ha Isten már a létezésünk előtt kiválasztott bennünket az üdvösségre „őbenne”? Viszont miénk a döntés, hogy ezt elfogadjuk vagy visszautasítjuk.

Miben mutatkozik meg a kiválasztás a hívók életében? Abban, „hogy szentek és feddhetetlenek legyünk előtte szeretetben” (Ef 1:4, RÚF). Erre is kiválasztott minket Isten Isten.

Az Úr arra hív, hogy Krisztus visszatérése előtt a végidei üzenet részeként hirdessük az „örökkévaló evangéliumot” a világon. Miért kell ismernünk és tapasztalnunk az „örökkévaló evangélium” valóságát a saját életünkben, mielőtt másoknak is bemutatathatnánk?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Lehet üdvbizonyosságunk, csak nem szabad elbizakodottá válnunk! Vajon létezik hamis üdvbizonyosság? Természetesen igen. Jézus is figyelmeztetett erre: „Nem mindenki megy be a mennyek országába, aki ezt mondja nekem: »Uram, Uram!«, hanem csak az, aki cselekszi az én mennyei Atyám akarátát. Sokan mondják majd nekem azon a napon: Uram, Uram, nem a te nevedben prófétáltunk-e, és nem a te nevedben üztünk-e ördögöket, és nem tettünk-e sok hatalmas dolgot a te nevedben? És akkor azt mondom nekik: Sohasem ismertelek titeket, távozzatok tőlem, ti gonosztevők” (Mt 7:21-23, ÚRK). Ezek az emberek két végzetes hibát követtek el. Az első: még ha bármilyen nagy dolgot vittek is végbe az Úr nevében, nem tették azt, ami az Úr akarata, vagyis nem engedelmeskedtek törvényének. Jézus nem azt mondja, hogy „távozzatok tőlem”, akik „nem vagytok büntelenek”, vagy akik „nem vagytok hibátlanok”, vagy akik „nem vagytok tökéletesek”, ehelyett egy angol fordítás törvényteleneknek nevezi őket, ami a Károli fordításban így jelenik meg: *gonosztevők*. A második: figyeljük meg, hogy milyen nagy hangsúlyt helyeznek önmagukra és arra, amit megtettek: *Nem a te nevedben tettük ezt? Vagy Nem a te nevedben tettük azt? Vagy Nem a te nevedben tettük amazt, mindent? Jaj! Mennyire távol van Krisztustól az az ember, aki megpróbálja a saját cselekedeteire mutatva igazolni magát Isten előtt! Csak Krisztus tettei üdvözítenek, amelyeket Isten hit által nekünk tulajdonít. Ebben van az üdvbizonyosságunk – nem önmagunkban vagy a tetteinkben, hanem csakis abban, amit Krisztus vitt végbe értünk. Üdvbizonyosságot szeretnénk? Engedelmeskedjünk Isten törvényének és találjunk nyugalmat Krisztus igazságának érdemeiben, és akkor valóban lesz üdvbizonyosságunk!*

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. Állítólag Luther Márton mondta: „Ha magamra nézek, nem tudom, hogyan üdvözülhetnék. Ha Jézusra nézek, nem tudom, hogyan juthatnék kárhozatra.” Miért olyan bölcs ez a megfogalmazás? Miért jó mindkét oldalt állandóan a figyelmünk homlokterében tartani?
2. Időzzünk még el annál a gondolatnál, hogy Isten már a világ teremtése előtt üdvösségre választott ki minket! Miért nem jelenti ez azt, hogy mindenki üdvözülne? Azért nem üdvözülnek egyesek, mert Isten nem választotta ki őket, vagy pedig ők döntöttek másképpen? Beszéljünk erről a csoportban!
3. Az Atya, a Fiú és a Szentlélek szereti a világot, viszont tapasztaljuk a gonoszság rontását is. Hogyan segít megbirkózni ezzel a nehéz kérdéssel, ha tudjuk, hogy a nagy küzdelem valóságos?

SZEGEDI KOVÁCS GYÖRGY: KÁLVÁRIA

„Visszasugárzik rá,
Kezéből a kenyér.”
/Vasadi Péter/

A szeretet ágai
bennük csendesen
összeborultak,
és elkezdték a munkát,
a mives alkotást.
Pihenő nincs, nem lehet
egészen a hetedik napig.
Csak az elején álltak meg,
amikor elmerengve nézték
az imént megalkotott
hegyet; állt ott,
mint valami lyukacsos,
megtört-kenyér,
s az idősebbik
amaz vállára tette izzó tenyerét,
majd folytatták a munkát.

És látták, hogy jó.
„Igen jó lett
minden.”